

ROLEX
OYSTER PERPETUAL
DATEJUST 41

MICHELSEN
ÚRSMÍÐIR
Laugavegur 15 - 101 Reykjavík
511 1900 - www.michelsen.is

Vill fá stóru bankana þrjá á markað

Lilja Björk Einarsdóttir, nýr banka-
stjóri Landsbankans, segir fyrirhug-
aða skráning Arion banka geta flýtt
fyrir sölu á hlut ríkisins í bönkum.
Enginn muni hins vegar kaupa í
bönkunum upp á loforð um að
bankaskatturinn fari mögulega. »4

»2
**Setja 400 millj-
ónir í Árvakur**

Hlutfé Árvakurs, út-
gefanda Morgunblaðsins,
verður aukið um í kringum
400 milljónir króna á næstu
vikum. Hlutfjárukningin
er langt á veg komin.

»2
**Bónusar upp á 2,7
milljarða**

Eignarhaldsfélagið Glitnir
HoldCo áætla að bónus-
greiðslur til handa
stjórnarmönnum og
nokkrum lykilstjórnendum
félagsins verði saman-
lagt 22,85 milljónir evra,
jafnvirði um 2,7 milljarða
íslenskra króna.

»6
Lausbeisluð stefna

„Sú staðreynd að Ísland
þarf hertari peningamála-
stefnu, en evrusvæðið þarf
alls ekki á slíku að halda,
sýnir greinilega af hverju
upptaka evrunnar á Íslandi
væri mjög slæm hugmynd.“

FRÉTTABLAÐIÐ/EYÞÓR

GUCCI

Optical Studio

SMÁRALIND • LEIFSSTÖÐ • KEFLAVÍK

Auka hlutafé Árvakurs um 400 milljónir króna

Hlutafé Árvakurs, útgefanda Morgunblaðsins, verður samkvæmt heimildum Markaðarins aukið um í kringum 400 milljónir króna á næstu vikum. Hlutfjár- aukningin er langt á veg komin og taka núverandi eigendur félagsins þátt í henni.

Einkahlutafélagið Þórsmörk á 99 prósent af hlutafé Árvakurs. Samkvæmt skráningu útgáfufélagsins hjá Fjölmiðlanefnd er Ramses II ehf., í eigu Eyþórs Arnalds, fjárfestis og fyrrverandi bæjarfulltrúa Sjálfstæðisflokksins í Árborg, stærsti einstaki eigandi þess með 26,62 prósent hlut. Félögin Hlynur A ehf. og Ísfélag Vestmannaeyja hf., bæði í eigu Guðbjargar Matthíasdóttur, útgerðarkonu í Vestmannaeyjum, koma þar á eftir með 16,38 prósent annars vegar og 13,43 prósent hins vegar.

Eyþór Arnalds, fjárfestir og hluthafi í Þórsmörk.

Eyþór, sem fór inn í hluthafahópinn í byrjun apríl þegar hann keypti eignarhluti útgerðarfélaganna Samherja, Sildarvinnslunnar og Vísis í Þórsmörk, vildi ekki tjá sig um hlutfjáraukninguna og benti á að forkaupsréttur annarra hluthafa á bréfum fyrirtækjanna þriggja er enn virkur.

Árvakur tapaði 164 milljónum 2015 samkvæmt nýjasta ársreikningi félagsins. Árið þar á undan nam tapið 42 milljónum en uppsafnað tap Árvakurs frá 2009 nemur tæpum 1,5 milljörðum króna. Árið 2015 námu rekstrartekjur félagsins 3,1 milljarði króna samanborið við 2,7 milljarða árið áður. Eiginfjárlutfall samstæðunnar var þá 44 prósent. – hg

MARKAÐURINN

ÚTGÁFUFÉLAG 365 miðlar ehf., Skaftahlíð 24, 105 Reykjavík, sími 512 5000

Netfang ritstjorn@markadurinn.is | Sími 512 5000 | Fax 512 5301

Ritstjóri Höður Egiðsson hordur@frettabladid.is

Ábyrgðarmaður Kristín Þorsteinsdóttir

Netfang auglýsingadeildar auglysingar@markadurinn.is Veffang visir.is

Greiðir 2.700 milljónir í bónus til lykilmanna

Greiðslur félagsins vegna bónusa til þriggja stjórnarmanna Glitnis HoldCo eru áætlaðar um 2.000 milljónir. Aðrir lykilstjórnendur, meðal annars íslenskir starfsmenn, fá um 700 milljónir. Laun forstjóra og stjórnar 230 milljónir í fyrra.

Eignarhaldsfélagið Glitnir HoldCo áætlað að bónusgreiðslur til handa stjórnarmönnum og nokkrum lykilstjórnendum félagsins verði samanlagt 22,85 milljónir evra, jafnvirði um 2,7 milljarða íslenskra króna. Þetta kemur fram í ársreikningi Glitnis fyrir árið 2016, sem hefur ekki verið gerður opinber en Markaðurinn hefur undir höndum, en bróðurparturinn af þeirri fjárhæð, eða um 74 prósent, rennur í skaut þriggja stjórnarmanna Glitnis.

Stjórn Glitnis HoldCo er skipuð þremur erlendum ríkisborgum og munu greiðslur og launatengd gjöld félagsins að óbreyttu nema um tveimur milljörðum króna vegna bónusa til þeirra. Sá bónus sem stjórnarmennirnir geta því vænst að fá að meðaltali í sinn hlut á mann nemur yfir 600 milljónum. Afgangurinn af bónuspottinum – samtals um 700 milljónir – fer til íslenskra lykilstjórnenda félagsins. Þar munar langsamlega mest um greiðslur til Ingólfs Haukssonar, forstjóra Glitnis Holdco, Snorra Arnars Viðarssonar, forstöðumanns eignastýringar, ogagnars Björgvinnssonar yfirlögfræðings.

Markaðurinn greindi frá því 8. mars síðastliðinn að lykilstjórnendur Glitnis væru búnir að vinna sér inn bónusgreiðslur sem næmu samtals á bilinu 1.175 til 1.720 milljónum, samkvæmt útreikningum blaðsins á þeim tíma, í samræmi við umfangsmikið bónuskerfi sem var samþykkt á hluthafafundi í mars 2016. Ljóst var hins vegar að bónuspotturinn ætti eftir að stækka talsvert samhliða frekari útgreiðslum til skuldabréfaeigenda en í lok mars var Glitnir búin að greiða þeim samtals um 1.270 milljónir evra.

Núna liggur fyrir, samkvæmt áætlunum Glitnis HoldCo, að heildarbónusgreiðslur, ásamt launatengdum gjöldum, verði sem fyrr segir um 23 milljónir evra. Það er nánast sama upphæð – í evrum talið – og íslenska eignausýslufélagið ALMC, áður Straumur-Burðarás fjárfestingabanki, greiddi í bónusa til um tuttugu þáverandi

Taconic og sjóður í eigu Soros eru á meðal hluthafa. FRÉTTABLAÐIÐ/HEIÐA

23 milljónir evra sem Glitnir áætlað að bónusgreiðslur til lykilstjórnenda er sama upphæð og starfsmenn Gamla Straums fengu í bónus í desember árið 2015.

og fyrrverandi lykilstarfsmanna í desember 2015. Fjórir æðstu stjórnendur félagsins fengu um helminginn af þeirri fjárhæð í sinn hlut í bónus.

Samkomulag sem stjórn Glitnis gerði undir lok síðasta árs við fyrrverandi meðlimi slitastjórnar Glitnis er ástæða þess að lykilstjórnendur félagsins hafa nú þegar unnið sér inn háar bónusgreiðslur. Samkomulagið fól meðal annars í sér í eingreiðslu upp á 640 milljónir til Steinunnar Guðbjartsdóttur og Páls Eiríkssonar gegn því að 68 milljóna evra skadleysissjóður yrði lagður niður og fjármunirnir þess í

stað greiddir út til hluthafa. Ef ekki hefði komið til þess samkomulags hefðu stjórnendur Glitnis þurft að biða lengur eftir að fá greiddan bónus í sinn hlut – og heildarbónusgreiðslur hefðu sómuleiðis verið umtalsvert lægri.

Fram kemur í ársreikningi Glitnis að laun og þóknarir til stjórnarmanna og forstjóra Glitnis hafi verið samtals 1,9 milljónir evra, jafnvirði 230 milljóna króna, á árinu 2016. Aðalfundur Glitnis HoldCo fer fram í dag, miðvikudag, en samkvæmt tillögum sem hafa verið lagðar fyrir fundinn, og Markaðurinn hefur undir höndum, er lagt til að þóknun stjórnarmanna verði óbreytt frá fyrra ári. Þannig mun Bretinn Mike Wheeler því fá 525 þúsund evrur á ári fyrir sín stjórnarstörf á meðan Daninn Steen Parsholt og Norðmaðurinn Tom Grøndahl fá hvor um sig 350 þúsund evrur.

Stærsti einstaki hluthafi Glitnis er félag í stýringu bandaríska vogunarsjóðsins Taconic Capital sem eignaðist nýlega tæplega 10 prósent hlut í Arion banka. Aðrir stórir hluthafar eru meðal annars Solus Alternative Asset Management og QPTE, sem er vogunarsjóður í eigu hins heimspekkta fjárfestis George Soros.

hordur@frettabladid.is

Fjárfestir í Rósaseli fyrir tæpan milljarð

Fyrsti áfangi verslunarkjarnans Rósasels, sem er fjárfesting upp á rétt tæpan milljarð króna, verður að óbreyttu fjármagnaður að langstærstum hluta af Kaupfélagi Suðurnesja. Framkvæmdirnar skammt frá Flugstöð Leifs Eiríkssonar hefst þó ekki fyrr en í fyrsta lagi í haust en áttu upphaflega að fara af stað fyrir ári.

„Skipulagsmál hafa tafið framvindu verkefnisins en það voru kvaðir á svæðinu meðfram Reykjanesbraut sem voru í gamla skipulagi Keflavíkurflugvallar. Það er verið að létta af þessum kvöldum, og breyta aðal- og deiliskipulagi svæðisins, og við erum vongóðir um að framkvæmdir hefjist í ágúst eða september,“ segir Skúli Þ. Skúlason, stjórnarformaður Kaupfélags Suðurnesja.

Áform samvinnufélagsins um að byggja Rósasel, á um 20 þúsund fermetra lóð við síðasta hringtorgið áður en komið er að flugtöðinni, voru kynnt í ársbyrjun 2016 undir vinnuheitinu Rósaselstorg. Í ágúst í fyrra var tilkynnt um samninga við

Svona sjá stjórnendur Kaupfélags Suðurnesja Rósasel fyrir sér.

fjögur fyrirtæki um rekstur í verslunarkjarnanum. Nettó, sem er í eigu Samkaupa, dótturfélags Kaupfélags Suðurnesja, myndi opna matvöruverslun, Olís reka þar bensinstöð og Subway, Pizza Hut, KFC, Taco Bell og Grill 66 veitingastaði.

„Við erum enn þá með viljayfir-

lýsingar við sömu aðila. Þeir koma einungis inn sem leigutakar en það eru ekki komnir skriflegir leigusamningar því við erum ekki enn komin með lóð og ekkert fast í hendi. Kaupfélag Suðurnesja er því enn sem komið er eini eigandi verkefnisins,“ segir Skúli. – hg

450
FASTEIGNASALA

450 Fasteignasala ehf. kt. 620900-2490
Engjateigur 9, 105 Reykjavík - 450@450.is

Til sölu fyrirtæki með mikla framtíðarmöguleika

Fyrirtækið er í framleiðslu á heilsudrykkjum og tengdri starfsemi.

Um er að ræða bæði eigin framleiðslu sem og fyrir aðra.

Átöppunarlína, suðukatlar, ofnar, mulningsvélar og fl.

Möguleiki er á að kaupa húsnæðið eða gera langtíma leigusamning.

Góðir samningar við söluaðila, mjög auðvelt að bæta verulega við.

Allar nánari upplýsingar eru veittar á skrifstofu 450 fasteignasölu í síma 450-0000, eða hafið samband við Kristberg Snjólffsson aðstoðarmann fasteignasala í síma 892-1931 eða fyrirspurn á netfangið ks@450.is

Erlendur Davíðsson lögg. Fasteignasali netfang erlendur@450.is

450 fasteignasala ehf. kt. 620900-2490 Engjateigur 9, 105 Reykjavík 450.is 450@450.is Sími 450-0000

Sjónvarpsdreifikerfi fyrir hótél, gistiheimili og skip.

ÖREIND

Auðbrekku 3 • Kópavogur • s. 564 1660
oreind@oreind.is • www.oreind.is

— Tengir þig við framtíðina!

sart SAMTÖK RAÐVERKTAKA

NJÓTTU ANDARTAKSINS

Heimsæktu náttúruna á Volvo V60 Cross Country.

Mikil veghæð, há sætisstaða og frábær sæti er draumaprennan fyrir unnendur náttúru og ævintýra.

Aflmikil vélín og þýð sjálfskiptingin fer með þig þangað sem þig langar. Njóttu náttúrunnar af öryggi.
Volvo öryggi.

BORGARÖRYGGI (CITY SAFETY)

VÉLARHITARI MEÐ TÍMASTILLI

HEIMREIÐARLJÓS

7 TOMMU SKJÁR MEÐ NETTENGINGU

DVD SPILARI

VERÐ FRÁ 5.290.000 KR.

KOMDU Í BRIMBORG OG REYNSLUAKTU

VOLVO V60 CROSS COUNTRY

Menning Svíþjóðar og samfélagsleg vitund hefur mótað gjörðir okkar frá stofnun Volvo árið 1927. Frá upphafi hefur megináhersla verið lögð á fólk sem hefur leitt af sér einstakar öryggisuppfirningar og áhrifaríkar umhverfisáherslur. Uppfinningar okkar hafa sett Volvo bíla fremsta í öryggi og leitt til lágmarksáhrifa á umhverfið. Við höfum nú sett okkur enn eitt krefjandi markmiðið. Frá árinu 2020 muni enginn slasast alvarlega eða láta lífið í nýjum Volvo. Vertu í fararbroddi og veldu öryggi í fremstu röð og bíl þar sem allt hefur verið gert til að lágmarka neikvæð áhrif á umhverfið.

Brimborg

Brimborg Reykjavík
Bíldshöfða 6 • Sími 515 7000

Brimborg Akureyri
Tryggvabraut 5 • Sími 515 7050

volvocars.is

„Kannski mun okkur ekki takast að endurheimta traustið að fullu fyrr en við – bankinn og viðskiptavinir okkar – þurfum að takast á við niðursveiflu í efnahagslífinu,“ segir Lilja. FRÉTTABLAÐIÐ/EYÞÓR

Nauðsynlegt að fá bankana á markað

Lilja Björk Einarsdóttir segir Borgunarmálið hafa sýnt að almenningur og fjölmiðlar fylgist vel með bankanum. Enginn mun kaupa í bönkunum upp á loforð um að bankaskatturinn fari mögulega í framtíðinni. Nýjar höfuðstöðvar verði í húsnæði sem hægt sé að minnka.

Hörður
Ægisson

hordur@frettabladid.is

Lilja Björk Einarsdóttir tekur við starfi banka-
stjóra Landsbankans á ákveðnum tímamótum. Fortíðarvandi banka-
hrunsins, sem hefur sett mikið mark sitt á rekstur allra íslensku bankanna á undanföllum árum, er að baki og fyrir liggur að meiriháttar breytingar eru fram undan á eignarhaldi helstu fjármálafyrirtækja landsins.

„Ég held að það sé alveg nauðsynlegt að fá alla bankana þrjá á markað,“ segir Lilja Björk Einarsdóttir í viðtali við Markaðinn, rúmlega einum mánuði eftir að hún hóf störf í bankanum. Hún telur að fyrirhuguð skráning Arion banka á hlutabréfamarkað geti hugsanlega orðið til þess að flýta fyrir sölu ríkisins á þeim hlutum sem það fer með í bönkunum, meðal annars í Landsbankanum. „Ég held að ef Arion banki verður skráður á hlutabréfamarkað, eins og rétt hefur verið um, þá sé mjög æskilegt að hinir bankarnir fari á markað að hluta til. Það veitir aðhald og gefur markaðnum dýpri og betri upplýsingar um bankana.“

Lilja segir hins vegar að þegar tekin verði ákvörðun um að hefja söluferlið þurfi að gæta að því að sem hæst verð fáið fyrir hlutina –

Þessi bankaheimur er því í huga almennings dálítið gruggugur, þar sem oft og tíðum er erfitt að skilja um hvað þessi viðskipti snúast, og því margt sem vekur óhjákvæmilega efasemdir.

30

milljörðum minna er verðmæti hlutafjár Landsbankans vegna bankaskattsins.

og þar verði stjórnvöld aðeins að líta í eigin barm enda sé ljóst að það muni ekki takast nema bankinn geti sýnt rekstrarárangur yfir nokkurra ára tímabil án bankaskatts. „Allir alvöru kaupendur munu fara fram á afslátt af kaupverðinu út af bankaskattinum. Það er alveg augljóst.“

Vinnur ekki á móti okkur

„Ég ætlaði ekki að koma heim strax,“ segir Lilja þegar hún er spurð hvernig það kom til að hún ákvað að sækjast eftir starfi bankastjóra Landsbankans eftir að hafa búið og

starfað í Bandaríkjunum og Bretlandi undanfarin tuttugu ár – síðast í London þar sem Lilja stýrði starfsemi, eignaumsýslu og endurheimt eigna gamla Landsbankans (LBI).

„Við vorum búin að ljúka því verkefni að greiða forgangskröfuhöfum LBI til baka að fullu. Það var heilmikill léttir af því að það var um tíma ófyrirséð hvort okkur myndi nokkurn tíma takast það. Ég var því á þeim tímamarki að hugsa um næstu skref og var að skoða önnur verkefni, sem voru ekki tengd bankageiranum, til að taka að mér í London. Það blundaði samt í okkur fjölskyldunni að fara að koma heim, kannski á næstu þremur árum. En þegar sú staða kemur upp að starf bankastjóra er auglýst kom ekki annað til greina en að setja nafnið mitt í hattinn og láta á það reyna enda hef ég hef ávallt haft sterkar taugar til Landsbankans.“

Landsbankinn er nánast að fullu í eigu ríkisins og er þar af leiðandi oftast en ekki skotspónn í opinberri umræðu, einkum á meðal stjórnmalamanna. Þótti þér ekkert fráhrindandi að starfa í slíku umhverfi?

„Það að bankinn sé í eigu ríkisins finnst mér ekki vinna á móti okkur. Eigandinn skiptir í sjálfu sér ekki höfuðmáli fyrir það sem við erum að gera – tryggja góðan og arðsaman rekstur, byggja upp traust og skila arði til samfélagsins. Sú staðreynd að ríkið er eigandi bankans hefur að einhverju leyti hjálpað okkur við þessi verkefni.“

Aðild að ESB og upptaka evru ekki raunhæfur kostur til að auka stöðugleika á Íslandi

Stjórnvöld hafa sett á fót verkefnisstjórn um endurskoðun peningastefnunnar í því skyni að koma með tillögur um hvernig megi draga úr gengissveiflum krónunnar og skapa þannig forsendur fyrir lægri raunvöxtum. Spurð hvort hún sé sammála þeim sem telja svigrúm fyrir Seðlabankann til að lækka vexti enn frekar segist Lilja ekki vilja tjá sig of mikið um vaxta-
stefnu Seðlabankans.

„Það er vissulega stöðugt áhyggjuefni að það sé dýrt að taka lán á Íslandi. Þetta er einkum vandamál fyrir fyrirtæki sem þurfa fjármagn til að vaxa og við erum núna á þeim stað að ekkert fyrirtæki tekur lán í erlendri mynt, þar sem vextir eru lægri, ef það eru ekki einnig með tekjur á móti í gjaldeyri. Þá sjáum við núna á einstaklingsmarkaði með húsnæðislán að þrátt fyrir allt sem sagt hefur verið um verðtrygð lán eftir fjármálahrunið þá velja flestir ein-

staklingar sér slík lán vegna þess að fólk treystir sér ekki til að ráða við þær sveiflur sem geta orðið á endurgreiðslum óverðtryggðra lána.“

En getum við náð vöxtum niður og haldið áfram með krónuna sem gjaldmiðil til frambúðar?

„Það er auðvitað búið að ræða krónuna fram og til baka í áraraðir. En hvað á að koma í staðinn fyrir krónuna? Það virðist engin samstaða vera þar um neinn raunhæfan valkost. Ætlum við að ganga inn í Evrópusambandið og taka upp evruna – er það raunhæft? Þar er enn til staðar djúpstæður efnahagsvandi, meðal annars í löndum eins og á Spáni, í Portúgal, Frakklandi og Grikklandi, sem hefur að stórum hluta verið sópað undir teppið. Þannig að ég get að minnsta kosti ekki séð að það geti verið raunhæfur kostur til að auka stöðugleika, að minnsta kosti ekki eins og staðan er núna.“

Lilja tekur við starfinu við nokkuð óvenjulegar aðstæður. Bankaráð og bankastjóri Landsbankans höfðu verið undir mikilli gagnrýni um nokkurt skeið vegna umdeildrar sölu á hlut bankans í Borgun og í lok síðasta árs lét forveri hennar í

starfi, Steinnþór Pálsson, af störfum. Lilja segist hafa fylgst með Borgunarmálinu í fjölmiðlum, rétt eins og hver annar Íslendingur, en vill aðspurð lítið tjá sig um hvort hún telji þá gagnrýni hafa verið réttmæta og vísar til þess að bank- ➡

inn stendur núna í málaferlum fyrir dómstólum vegna málsins.

„En það er vissulega eðlilegt að það skuli vekja umtal þegar jafn stór eign er seld og seinna meir kemur í ljós að þar inni voru meiri verðmæti en lá fyrir við söluna. Það má segja að Borgunarmálið sýni að almenningur og fjölmiðlar fylgjast vel með bankanum. Staða Landsbankans er síðan þannig að umtalið um hann verður ef til vill meira en um önnur fyrirtæki en það er nokkuð sem ég hafði í huga þegar ég tók við starfinu,“ segir Lilja.

Borgunarmálið snerist öðrum þræði um lítið traust almennings í garð fjármálakerfisins. Hvernig er hægt að endurheimta þetta trauast og er umræðan í Bretlandi sambærileg við umræðuna hér á Íslandi?

„Í Bretlandi er bankakerfið aðeins fjarlægara venjulegu fólki en hér á landi. Fjármálahverfið í London, þar sem ég þekki vel til, er dálítið eins og verksmiðjuframleiðsla. Fólk vinnur þar yfirleitt langa vinnudaga og fær vel greitt og þess vegna sækja margir í þessi störf. Þetta er mikill iðnaður og almennt er mikill skilningur á mikilvægi hans fyrir breskt efnahagslíf í ljósi þess að London er alþjóðleg fjármálamiðstöð. Það er kannski ein ástæða þess að umræðan um bankakerfið í Bretlandi er ekki eins neikvæð.

Á Íslandi var farin sú leið að rífa plásturinn af eftir bankahrunið og reyna að skilja til fulls það sem gerðist í aðdraganda þess. Almenn-ingur hefur því fengið miklar upplýsingar um það sem var í gangi á þessum árum. Þessi bankaheimur er því í huga almennings dálítið gruggugur, þar sem oft og tíðum er erfitt að skilja um hvað þessi viðskipti snúast, og því margt sem vekur óhjákvæmilega efasemdir. Ég skil það mjög vel þegar lítið er til forsögunnar hér á landi.

Það má hins vegar ekki gleyma því að mjög margt hefur verið gert til að breyta starfsháttum innan bankageirans sem mun vonandi skila sér í auknu trausti almennings. Landsbankinn leggur áherslu á að vinna með viðskiptavinum sem samherji og við viljum ekki að þeir fari of geyst. Það mun borga sig til lengri tíma lítið. Kannski mun okkur ekki takast að endurheimta traustid að fullu fyrr en við – bankinn og viðskiptavinir okkar – þurfum að takast á við niðursveiflu í efnahagslífinu.“

Umræða um aðskilnað á ekki við Lilja bendir einnig á að það þurfi að koma því betur á framfæri um hvað bankarekstur snúist – og þær miklu breytingar sem hafa orðið á regluverki um starfsemi fjármála-fyrirtækja eftir bankahrunið. Þá er búið að girða fyrir margt af því sem var talið hafa orsakað þau dóminó-áhrif sem urðu á Íslandi, meðal annars hversu mikið bankar geta lánað til tengdra aðila, og þá hafa eiginfjárkröfur verið hertar til muna. Ef við ætlum að skila viðunandi arðsemi þá getur bankinn ekki farið í mjög áhættusamar lánveitingar – og þess vegna gerum við það ekki. Við erum ekki á þeim stað lengur. Það er mikilvægt fyrir fólk að skilja að þegar það leggur pening inn í Landsbankann þá er það setja hann á öruggan stað því bankinn mun ekki að taka mikla áhættu með þá fjármuni. Við erum í reynd aðeins að sinna hefðbundinni viðskiptabankastarfsemi en innan við fimm prósent af starfsemi okkar telst vera fjárfestingabankastarfsemi. Umræða um aðskilnað þessara svíða á því ekki lengur við.“

Þú ert því ekki sammála þeim sem tala fyrir hreinum aðskilnaði viðskipta- og fjárfestingabanka?

„Nei, við erum að starfa á svo litlum markaði hérna á Íslandi. Regluverkið sem bankarnir starfa undir veldur því að fastur kostnaður er mikill. Við þurfum að hafa möguleika á því að veita viðskiptavinum okkar sem fjölbreyttasta þjónustu til að geta staðið undir þeim kostnaði.“

Landsbankinn þarf mun minna húsnæði undir nýjar höfuðstöðvar

Landsbankinn hefur í talsverðan tíma haft í hyggju að reisa sér nýjar höfuðstöðvar og hefur þar helst horft til nýbyggingar á lóð í eigu bankans á Austurhöfn, við hlið lúxushótels sem þar á að rísa. Þau áform hafa mætt nokkurri andstöðu, meðal annars frá stjórn-málamönnum, en í tilkynningu í júlí 2015 kom fram að bankinn hefði tekið ákvörðun um að ráðast í slíka nýbyggingu og áttu framkvæmdir að hefjast í árslok 2016 eða í byrjun þessa árs. Heildarfjárfesting með lóðaverði átti að nema átta milljörðum og byggingin að vera um 16.500 fermetrar.

Lilja segir það staðreynd að bankinn sé núna í „allt of stóru húsnæði sem við erum að borga of mikið fyrir og eigum erfitt með að aðlaga það að minnkandi

starfsemi“. Landsbankinn er með starfsemi á þrettán stöðum í miðborginni einni saman auk þess sem miðlæg starfsemi er til húsa á fleiri stöðum á höfuðborgarsvæðinu.

„Þetta mál beið mín þegar ég tók til starfa og ég hef núna verið að skoða þá möguleika sem eru í stöðunni. Við eigum lóð við Austurhöfn en í millitiðinni hafa einnig komið upp aðrir valkostir. Aðstæður okkar hafa breyst og við þurfum minna húsnæði en fyrri áform gerðu ráð fyrir. Starfsmenn eru færri og við erum að horfa til annars konar vinnulags þar sem meiri þörf er á sveigjanleika og að starfsmenn geti unnið í hópum. Við þurfum því ekki allt það byggingamagn sem áður var búið að ákveða. Áður var gert ráð fyrir 14.000 fermetrum undir okkar starfsemi en nú er miðað við

10-11.000 fermetra.

Ertu þá að horfa til þess að höfuðstöðvagnar verði annars staðar en á Hörpureitnum?

„Við höfum ekki einn kost í huga umfram annan heldur aðeins að láta fara yfir fyrri tillögur og áætlanir og endurskoða þær með hliðsjón af breyttum aðstæðum. Það er alveg ljóst að kröfurnar hafa breyst nokkuð á undanförmum árum samhliða örum tækni-nýjungum í bankaviðskiptum og ég sé fyrir mér að starfsmönnum Landsbankans haldi áfram að fækka. Þess vegna er mjög gott að vera í húsnæði sem við getum líka minnkað enda viljum við ekki aftur vera í þeirri spennutreyju að vera í of stóru húsnæði með mikið af plássi sem við getum hvorki nýtt né losað okkur við. Ég er að

fara ræða þessi mál við bankaráð en get ekki sagt nákvæmlega til um hvenær niðurstaða liggur fyrir en þetta mál er í forgangi. Það er brynt að klára þetta og við erum undir tímapressu.“

Þannig að ef ákveðið verður að reisa höfuðstöðvagnar á lóð bankans við Hörpu þá verða þær ekkert í líkingu við það sem áður var lagt upp með varðandi stærð?

„Ef við förum á þessa lóð þá munum við þurfa að nota minni hluta af þeim byggingarétti sem við eigum. Um leið fáum við tækifæri til að losa okkur við verðmætt húsnæði þar á góðu verði sem er auðvitað kostur. Það er ávallt hægt að leigja út eða selja skrifstofuhúsnæði á jafn eftirsóknarverðum stað í miðborginni.“

**Okkar sérfræði-
þekking er augljós-
lega mest á íslenska mark-
aðnum og hefðbundinn
viðskiptabanki eins og
Landsbankinn er ekki að
fara að flytja hana úr landi.**

betra og stöðugra. Við erum því núna komin út úr fortíðarvanda bankahrunsins nema að það kaupir enginn í bönkunum upp á það loford að bankaskatturinn fari mögulega í framtíðinni. Allir alvöru kaupendur munu því fara fram á afslátt af kaupverðinu út af banka-skattinum. Það er alveg augljóst. Ef ætlunin er að fá sem hæst verð fyrir bankann í náinni framtíð þá verðum við að geta sýnt rekstrarárangur yfir nokkurra ára tímabil í eðlilegu umhverfi þar sem ekki er bankaskattur.

Bankinn hefur sett sér tíu pró-senta arðsemismarkmið. Það þýðir að verðmæti hlutafjár bankans er um 30 milljörðum króna minna en ella vegna bankaskattsins af því að Landsbankinn er að greiða um þrjá milljarða á ári í bankaskatt. Þetta er því kostnaður sem stjórnmálamenn verða að horfa til enda hefur þessi skattur bein áhrif á verð bankans við sölu.“

Opna ekki skrifstofu í London *Talandi um samkeppnisstöðu. Í fyrsta skipti frá bankahruni er einn af stóru bönkunum, Arion banki, að komast í hendur virkra eigenda.*

Hvaða þýðingu heldurðu að þetta hafi fyrir Landsbankann?

„Ég vil nú meina að Banka-sýsla ríkisins sé virkur eigandi og aðhaldið sem við fáum úr þeirri átt er gott. Það er mjög sterk krafa til okkar um að skila góðri arðsemi og við þekkjum orðið mjög vel helstu áherslur eigenda okkar. Hjá Lands-bankanum vinnur keppnisfólk sem vill ná góðum árangri. Ég hlakka þá bara til að sjá hvort það verði áherslubreytingar með nýjum eigendum að Arion banka sem muni þýða að við þurfum að fást við annars konar samkeppni. Ég get ekki séð annað en að við stöndum þar gríðarlega vel að vigi.“

Umsvif ríkisins á bankamarkaði hérlandis eru einsdæmi á Vestur-löndum og sú fjárhæð sem það er með bundna sem eigið fé í stóru bönkunum nemur yfir tuttugu pró-sentum af landsframleiðslu. Bindurðu vonir við að ríkið hefji fyrr frekar en síðar söluferli á hlut sínum í Landsbankanum?

„Ég held að ef Arion banki verður skráður á hlutabréfamarkað, eins og rætt hefur verið um, þá sé mjög æskilegt að hinir bankarnir fari á markað að hluta til. Það veitir aðhald og gefur markaðnum dýpri og betri upplýsingar um bankana. Ég held að það sé því alveg nauð-synlegt að fá alla bankana þrjá á markað en hversu stór hlutur verður seldur með þeim hætti er eitthvað sem er undir stjórnvöldum komið hverju sinni. Þau hafa sagst ætla að halda eftir minnihluta í Landsbankanum og ég held að það sé góð nálgun.“

Þannig að skráning Arion banka getur flýtt fyrir söluferli ríkisins á bönkunum? „Ég held að það gæti verið skynsamlegt en um leið þarf að gæta mjög að því að sem best verð fæist fyrir hlutina. Þar verður að horfa til þeirra atriða sem hægt er að stýra. Þannig þarf ég, sem bankastjóri Landsbankans, að líta til þess hvað ég get gert til að bæta rekstur bankans. Stjórnvöld þurfa að sama skapi að huga að banka-skattinum og að sömu reglur gildi um banka og aðra aðila á fjármála-markaði. Við sem stýrum Lands-bankanum þurfum að vera tilbúin í slaginn þegar ákvörðun verður tekin um að hefja söluferlið.“

Smærri fjármálafyrirtæki eru að hasla sér völl á erlendum mörkuðum, til dæmis með því að opna skrifstofur í London, núna þegar búið að er afnema fjármagnshöft. Hefur Landsbankinn uppi einhver slík áform?

„Ég ætla ekki að opna skrifstofu í London í fyrirsjáanlegri framtíð. Það er algjör óþarfi fyrir Lands-bankann að vera með starfsaðstöðu þar. Það sem ég hef meiri áhuga á er að gefa viðskiptavinum okkar hér á landi enn betri aðgang að erlendum fjármálamörkuðum og gera það þá frekar í samstarfi við erlendar fjár-málastofnanir. Við höfum gætt að því að viðhalda okkar viðskipta-samböndum erlendis og búum að mjög góðri stöðu að því leyti. Okkar sérfræðiþekking er augljós-lega mest á íslenska markaðnum og hefðbundinn viðskiptabanki eins og Landsbankinn er ekki að fara að flytja hana úr landi.“

Skotsilfur

Flokksgæðingur

Pór Saari, nýr bankaráðsmaður Seðlabankans, gagnrýndi pólitískar skipanir í ráðið harðlega í ræðu á Alþingi 2009. Þá var hann þingmaður Borgarahreyfingarinnar og sagði það lágmarkskröfu að ráðið væri skipað á faglegum forsendum. Það ætti ekki að vera „kaffisamsæti flokksgæðinga sem eru ábyrgðarlausir í störfum sínum“. Þór fékk bitlinginn fyrir hollustu sína við Pírata en launaði þeim greiðann með því að lýsa yfir stuðningi við Sósíalista-flokk Gunnars Smára sem ætlað að færa völdin aftur í hendur fólksins.

Næsti forstjóri?

Jakob Sigurðsson staldraði stutt við í forstjórastóli VÍS en hann hefur verið ráðinn forstjóri breska efnaframleiðandans Vixtrex, átta mánuðum eftir að hann tók til starfa hjá tryggingafélaginu. Ljóst er að ráðningarferlið á nýjum forstjóra VÍS, sem verður í höndum Capacent, mun taka lengri tíma en þegar Jakob var ráðinn í starfið með skömmum fyrirvara í lok ágúst 2016. Á meðal þeirra sem helst eru nefndir sem eftirmenn Jakobs er **Sigurður Hannesson**, framkvæmdastjóri eignastýringar Kviku, en sumir hluthafar og þáverandi stjórnarmenn VÍS vildu fá hann í starfið síðastliðið haust.

Vinstrisending

Ólafía B. Rafnsdóttir, fyrrverandi formaður VR, var í gær ráðin aðstoðarmaður Benedikts Jóhannessonar, fjármála- og efnahagsráðherra. Benedikt sem leiðir, eins og alkunna er, miðjuflokkinn Viðreisn fann sinn nýja aðstoðarmann á vinstri væng stjórnmálanna. Ólafía hefur lengi verið viðloðandi Samfylkinguna og var orðrómur um að hún myndi jafnvel bjóða sig fram fyrir flokkinn í alþingiskosningunum í haust. Í ársbyrjun 2013 aðstoðaði hún Árna Pál Árnason við að ná kjöri til formanns flokksins og kom að vinnu við framboð Ingibjargar Sólrúnar Gísladóttur til sama embættis 2005.

Bréfin hækkuðu eftir úrslitin í Frakklandi

Það var nóg að gera hjá miðlurum í Kauphöllinni í New York á mánudag þegar hlutabréf hækkuðu í kjölfar niðurstöðu fyrri umferðar frönsku forsetakosninganna. Úrslit þeirra höfðu jákvæð áhrif enda talin hafa aukið líkurnar á að bæði ESB og evran standi nú styrkari fótum. FRÉTTABLAÐID/EPA

Heimurinn þarf meiri lausatök í peningamálum – Ísland minni

Lars Christensen
alþjóðahagfræðingur

Í hverjum mánuði gefur fyrirtæki mitt, Markets & Money Advisory, út rit um peningamálastefnu víða um heim þar sem fjallað er um 25 lönd – þar á meðal er auðvitað Ísland. Á föstudaginn birtum við næstu útgáfu af Global Monetary Conditions Monitor. Ég get ekki upplýst of mikið um innihaldið en ég get horft til baka á þróunina síðasta mánuðinn.

Fyrir mánuði sögðum við að peningamálastefnan í löndunum 25 sem við fjöllum um í Monitor væri almennt vel stillt til að ná verðbólgu markmiðum landanna. En við vörudum einnig við hættumerkjum hjá sumum af þeim sem við köllum peningaleg stórveldi (Global Monetary Superpowers). Þannig undirstikuðum við sérstaklega að það væri hætta á ótímabærri aðhaldsstefnu í peningamálum, bæði hjá Seðlabanka Bandaríkjanna og kínverska Alþýðubankanum þar sem hættan á verðbólgu bæði í Bandaríkjunum og Kína væri minni en sem næmi verðbólgu markmiðum þessara landa. Síðasta mánuðinn hafa áhyggjur okkar því miður ekki minnkað af hættunni á ótímabærri aðhaldsstefnu og báðir visar okkar fyrir peningamarkaðsskilyrði, verðbólga og markaðsvæntingar, gefa til kynna að síðasta mánuðinn hafi peningamarkaðsskilyrði orðið

(örlítið) aðhaldssamari hjá peningalegu stórveldunum og þannig hafi aukist hættan á að seðlabankar nái ekki verðbólgu markmiðum sínum. Þessa gætir sérstaklega í verðbólguvæntingum skuldbréfamarkaða sem hafa lækkað á evrusvæðinu og í Bandaríkjunum eftir að stjórnvöld á báðum stöðum hafa komið fram með herskár yfirlýsingar sem benda til aðhaldssamari peningamarkaðsskilyrða. Að því sögðu skal tekið fram að aðhaldssamari peningamarkaðsskilyrði í heiminum eru enn sem komið er ekki kviðvænleg og almennt eru peningamarkaðsskilyrði nokkurn veginn hlutlaus, en visbendingar eru engu að síður um að hættan á verðbólgu sé litil og að í peningalegu stórveldunum sé ekki þörf á hertum peningamarkaðsskilyrðum. Frá sjónarhorni Íslendinga eru örlítið aðhaldssamari peningamarkaðsskilyrði í heiminum reyndar nokkuð góðar fréttir því

það dregur úr þörfinni fyrir herta peningamálastefnu á Íslandi. Að því sögðu er það mín skoðun að peningamálastefnan á Íslandi sé allt of lausbeisluð og að verðbólguþrýstingur á Íslandi sé miklu meiri en almennt er viðurkennt af álitsgjöfum og Seðlabankanum. Svo þótt evrusvæðið og Bandaríkin þurfi ekki á hertari peningamálastefnu að halda (miðað við væntingar markaðanna) er það sannarlega ekki tilfellið á Íslandi. Seðlabankinn verður að takast á við þá staðreynd að peningamarkaðsskilyrðin eru of lausbeisluð. Að lokum: Sú staðreynd að Ísland þarf hertari peningamálastefnu, en evrusvæðið þarf alls ekki á slíku að halda, sýnir líka greinilega af hverju upptaka evrunnar á Íslandi væri mjög slæm hugmynd. Ísland og evrusvæðið eru einfaldlega ekki það sem hagfræðingar kalla hagkvæmt myntsvæði (og það er evrusvæðið sjálft ekki heldur).

Baksýnispegill nýju fata keisarans

Helga Hlín Hákonardóttir hdl., með-eigandi og ráðgjafi hjá Strategiu og FKA-félagskona

„Old boys club“ stjórnarmenn – með virðingarstöðu og tiltölulega gagnrýnislausu stimulun á tillögum forstjóra og viðkvæðið um að „svona hefur þetta alltaf verið gert“ eru á hröðu undanhaldi. Hið sama á við um einráða forstjóra sem nýta sér völd til hins ýtrasta til ákvarðana-töku.

Nú til dags vekja ákvarðanir stjórna almennt litla athygli og er það ekki fyrr en ákvörðun reynist röng, mistök eiga sér stað eða markmið nást ekki – að athyglin beinist að viðkomandi stjórn. Baksýnispegillinn er sjaldnast örlátur á fyrirgefningu syndanna – hvort heldur syndirnar eru raunverulegar eða um er að ræða réttlæt看leg mistök miðað við það sem menn gátu vitað á þeim tíma sem ákvörðun var tekin. Í nokkrum hrunmálanna er fjallað um óvenjulegar og mikilháttar ákvarðanir. Í hæstaréttardómi nr. 456/2015 var gerð krafa

um að stjórnandi færði „sönnur á að hann hafi verulega vikið frá þeim starfsháttum sem honum hlaut að vera ljóst að af honum væri krafist“. Þar fór baksýnispegillinn fram á fátíðni ófuga sönnunarbyrði sakbornings. En þessi pistill dugar ekki til að ræða um hrunmálin. Tilgangurinn er miklu heldur sá að minna stjórnarmenn á að í vandaðri ákvarðanatöku getur falist að rýna í og viðurkenna takmarkanir stjórnarinnar. Kalla til hagaðila og sérfróða aðila sem geta lagt lóð á vogarskálarnar, deilt þekkingu og

afstöðu sinni – og veitt þannig betri forsendur fyrir ákvörðun. Meðvirkni tengd nýju fótum keisarans er á hröðu undanhaldi. Skipuleg kortlagning á þekkingu og reynslu stjórnarmanna og takmörkunum þar á er mikilvægt fyrsta skref. Sjálfsmat stjórnar er eðli málsins samkvæmt takmarkað og líklegt til að viðhalda gömlum vinnubrögðum. Árangursríkara er reglubundið árangursmat utanaðkomandi ráðgjafa á störfum stjórnar og einstakra stjórnarmanna. Að ógleymdum utanaðkomandi sérfræðingum sem kallaðir eru til á

einstökum sviðum s.s. varðandi upplýsingaöryggi, stafræna þróun, lögræði frá a-ö, fjárfestatengsl og svo má lengi telja. En í upphafi skyldi endinn skoða. Samkvæmt starfsreglum stjórna ættu einstakir stjórnarmenn að eiga rétt á að leita utanaðkomandi ráðgjafar á kostnað félagsins vegna málefna stjórnar. Álit manna á klæðaburði keisarans kann nefnilega að vera mismunandi og ekki verra ef gengið er óhikað eftir því að hann standist skoðun þegar á reynir og bent á ef svo er ekki. Ekki síst ef spegla þarf sig í baksýnispeglinum.

elja

Starfsmannabjónusta

„Elja hefur útvegað okkur alla þá starfsmenn sem okkur hefur vantað og ég hef nú þegar mælt með þjónustu þeirra til annarra fyrirtækja.“

Magni Helgason,
mannauðsstjóri ÍAV

Þarftu að ráða starfsfólk?

Láttu okkur ráða

Elja starfsmannabjónusta 4 150 140 elja.is ELJA@ELJA.IS

Stjórna-
maðurinn

@stjornarmadur

Puttinn í
stíflugatinu

Leigubílaþjónustan Uber hefur hætt starfsemi í Danmörku, að minnsta kosti tímabundið, eftir að ný lög tóku gildi í landinu sem þrengja verulega að starfseminni. Samkvæmt lögnum skulu allir leigubílar útbúnir með sérstökum hætti, og meðal annars vera með sýnilegan gjaldmæli og sérstaka nema sem telja fjölda farþega.

Allur þessi útbúnaður er nú þegar til staðar í hefðbundnum leigubílum. Vissulega er það ekki sagt beint út en lögnum er auðvitað beint sérstaklega gegn Uber. Þar hafa kvartanir bílstjóra hefðbundinna leigubíla, sem fyrir eru á markaðnum, og hagsmunasamtaka þeirra haft mest að segja.

Það er nefnilega svo að þjónusta Uber er betri en hefðbundinna leigubíla. Þú pantar bílinn gegnum þar til gert app, getur fylgst með í rauntíma hvenær bíllinn kemur og valið þér sérstaka tegund bíls. Ofan á allt saman er Uber alla jafna talsvert ódýrari en þeir sem fyrir eru á markaðnum.

Lagasetningin er því ekki í þágu neytenda, heldur hagsmunahóps sem ýmislegt bendir til að hafi tapað tilverugrundvellinum. Neytendur sitja uppi með hærri reikning og verri þjónustu.

Uber hefur boðað að þeir hyggist sækja rétt sinn vegna þessara sérsniðnu aðgangshindrana. Þeir eru í svipuðum sporum á mörgum öðrum mörkuðum, t.d. í Frakklandi og á Bretlandi, þar sem yfirvöld hafa lagt misstóra steina í götu Uber. Vonandi sigrar réttlætið og neytendur í leiðinni.

Akstur leigubifreiða á Íslandi er eins og víða annars staðar einokunarbransi. Þeir einir sem fengið hafa atvinnuleyfi frá Samgöngustofu og tengdir eru bifreiðastöðvum geta ekið leigubíl. Bifreiðastöðvar eru fimm og fjöldatakmörkanir eru á leyfum.

Gjaldskrá leigubifreiða er samræmd, þú greiðir eftir sömu gjaldskrá hvar sem þú stigur upp í leigubíl, óháð gaðum bifreiðar, reynslu bílstjórans eða öðrum þáttum sem máli skipta.

Engar praktiskar ástæður eru fyrir því að viðhalda núverandi kerfi hér á landi. Þeir sem fara með löggjafarvaldið ættu að rakna úr rotinu og greiða götu framfara frekar en að setja puttann í stíflugatið. Einungis þannig vinna þeir fyrir hagsmuni fjöldans í stað þess að láta fáa háværa ráða för. Stíflan brestur um síðir.

Sitja í stjórn Chasing Iceland

Karl Garðarsson, fyrrverandi þingmaður Framsóknarflokksins, og Steinn Kári Ragnarsson, fyrrverandi framkvæmdastjóri DV, sitja nú báðir í stjórn ferðaþjónustufyrirtækisins Chasing Iceland. Karl stofnaði fyrirtækið nýverið, eins og kom fram í DV á þriðjudag, og er að eigin sögn eini hluthafi þess. Í samtali við Markaðinn úti-

Karl Garðarsson, fyrrverandi þingmaður

lokar hann ekki að breytingar verði á eignarhaldi fyrirtækisins en hann og Steinn Kári unnu áður saman þegar Karl var ritstjóri Blaðsins og hinn síðarnefndi auglýsingastjóri fjölmiðilsins. –hg

24.4.2017

Már er búinn að reka þetta mál áfram af gríðarlegri hörku og fantaskap og að sjálf-sögðu er löngu kominn tími til að maðurinn viki.

Þorsteinn Már Baldvinsson, forstjóri Samherja

Ítalska tónskáldið og píanóleikarinn Ludovico Einaudi verður með tónleika í Eldborgarsal Hörpu þann 17. júlí.

Einaudi leikur þar úrval verka af nýjustu plötu sinni „Elements“ auk fjölda annarra verka frá hans magnaða tónsmíðuferli.

Elements inniheldur tólf hljóðverk þar sem leikið er á píanó, strengjahljóðfæri, slagverk, gítar og rafhljóðfæri. Verkin eru innblásin af frumpáttum náttúrunnar, stærðfræði og vísinda, ólíkum tónlistar stefnum og listaverkum.

„Hann er mitt á milli hafta klassískrar tónlistar og ákafa poppmelódíunnar.“

The INDEPENDENT

„Píanisti á Guðs vegum.“

The Daily Telegraph

TRYGGÐU ÞÉR MIÐA
NÚNA Á TIX.IS EÐA Í
MIÐASÖLU HÖRPU
SÍMA - 528 5050

PROVENTS tix.is